Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera întâi)
14 septembrie 2010

Cauza F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
împotriva
Curții de Justiție a Uniunii Europene

„Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Funcționar aflat în perioada de probă — Concediere la încheierea perioadei de probă — Dreptul la apărare — Evaluarea aptitudinilor — Control jurisdicțional”

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA, prin care doamna Da Silva Pinto Branco solicită, în principal, anularea deciziei Curții de Justiție din 24 octombrie 2008 de a o concedia la încheierea perioadei sale de probă, precum și obligarea instituției la repararea prejudiciului moral pe care i l-ar fi cauzat această concediere

Decizia: Respinge acțiunea. Obligă reclamanta la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Sumarul hotărârii

1. Funcționari — Acțiune — Act care lezează — Noțiune — Act pregătitor — Măsuri adoptate în cursul perioadei de probă a unui funcționar — Excludere
(Statutul funcționarilor, art. 34, 90 și 91)

2. Funcționari — Recrutare — Perioadă de probă — Concediere la încheierea perioadei de probă — Cerere de audiere a funcționarului aflat în perioada de probă și a evaluatorului — Refuz — Încălcare a principiului respectării dreptului la apărare, a obligației de solicitudine și a obligației de asistență — Lipsă
[Statutul funcționarilor, art. 24 și art. 34 alin. (3)]

3. Funcționari — Recrutare — Perioadă de probă — Aprecierea rezultatelor — Evaluarea aptitudinilor funcționarului stagiar — Control jurisdicțional — Limite
(Statutul funcționarilor, art. 34)

1. Constituie acte care lezează numai actele sau măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură a afecta direct și imediat interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia. Atunci când este vorba despre acte sau decizii a căror elaborare se efectuează în mai multe etape, în special la finalul unei proceduri interne, în principiu nu constituie acte atacabile decât măsurile care stabilesc definitiv poziția instituției la finalul acestei proceduri, cu excluderea măsurilor intermediare al căror obiectiv este de a pregăti decizia finală. Astfel, în domeniul acțiunilor introduse de funcționari, actele pregătitoare ale unei decizii nu reprezintă acte care lezează în sensul

articolului 90 alineatul (2) din statut. Această concluzie este valabilă în ceea ce privește rapoartele privind perioada de probă și avizul comitetului pentru rapoarte de evaluare care stau la baza unei decizii de concediere a unui funcționar aflat în perioadă de probă.

(a se vedea punctele 32-34)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 24 iunie 1993, Seghers/Consiliul, T-69/92, Rec., p. II-651, punctul 28; 17 decembrie 2003, McAuley/Consiliul, T-324/02, RecFP, p. I-A-337 și II-1657, punctul 28; 11 aprilie 2006, Angeletti/Comisia, T-394/03, RecFP, p. I-A-2-95 și II-A-2-441, punctul 36; 17 mai 2006, Lavagnoli/Comisia, T-95/04, RecFP, p. I-A-2-121 și II-A-2-569, punctul 33

Tribunalul Funcției Publice: 24 mai 2007, Lofaro/Comisia, F-27/06 și F-75/06, RepFP, p. I-A-1-155 și II-A-1-835, punctul 58

2. În domeniul concedierii unui funcționar aflat în perioada de probă, refuzul autorității împuternicite să facă numiri de a admite o cerere de audiere a acestuia, precum și a evaluatorului nu poate reprezenta o încălcare a principiului respectării dreptului la apărare și a principiului contradictorialității, a obligației de solicitudine sau a articolului 24 din statut.

Într-adevăr, principiul respectării dreptului la apărare, astfel cum este aplicat în cadrul articolului 34 alineatul (3) din statut, nu poate implica obligația generală a autorității împuternicite să facă numiri de a audia funcționarul aflat în perioada de probă înaintea adoptării deciziei de concediere, și aceasta chiar și atunci când comitetul pentru rapoarte de evaluare s-ar fi exprimat în acest sens.

Pe de altă parte, obligația de solicitudine, care reflectă echilibrul dintre drepturile și obligațiile pe care statutul le-a creat în ceea ce privește relațiile dintre autoritatea publică și agenții angajați în cadrul serviciului public, implică faptul că, atunci când adoptă o decizie cu privire la situația unui funcționar, administrația ia în considerare toate elementele care ar putea determina decizia sa și, în acest fel, ține seama nu numai de interesul serviciului, ci și de cel al funcționarului în cauză. Acest lucru se întâmplă atunci când administrația dispune de rapoartele privind perioada de probă, precum și de observațiile formulate de persoana în cauză cu privire la aceste rapoarte, cu alte cuvinte atunci când dispune de elemente referitoare la interesul serviciului, pe de o parte, și la interesul funcționarului aflat în perioada de probă în cauză, pe de altă parte.

În sfârșit, obligația de asistență care revine administrației în temeiul articolului 24 din statut urmărește apărarea funcționarilor împotriva unor acțiuni ale unor terți, și nu împotriva actelor care emană chiar de la administrație, controlul acestora din urmă fiind reglementat de alte dispoziții din statut.

(a se vedea punctele 50-53)

Trimitere la:

Curte: 21 iulie 1973, di Pillo/Comisia, 10/72 și 47/72, Rec., p. 763, punctul 16; 4 februarie 1987, Maurissen/Curtea de Conturi, 417/85, Rec., p. 551, punctul 12

Tribunalul de Primă Instanță: 5 martie 1997, Rozand-Lambiotte/Comisia, T-96/95, RecFP, p. I-A-35 și II-97, punctul 120

3. Funcția perioadei de probă este de a permite administrației să realizeze o apreciere concretă cu privire la aptitudinile funcționarului aflat în perioada de probă de a exercita o funcție anume, cu privire la spiritul în care acesta își îndeplinește atribuțiile și cu privire la eficiența acestuia în cadrul serviciului. La încheierea perioadei de probă, administrația trebuie să fie în măsură, fără a fi ținută de aprecierile efectuate cu ocazia recrutării, să realizeze o apreciere cu privire la aspectul dacă

funcționarul aflat în perioada de probă merită să fie titularizat în funcția la care aspiră. Această decizie implică o apreciere globală a calităților și a comportamentului respectivului funcționar, ținând seama atât de elementele pozitive, cât și de elementele negative evidențiate în cursul perioadei de probă.

Administrația dispune de o largă marjă de apreciere a aptitudinilor și a prestației unui funcționar aflat în perioada de probă în raport cu interesul serviciului. Prin urmare, nu este de competența Tribunalului să substituie aprecierea instituțiilor cu propria sa apreciere în ceea ce privește rezultatul unei perioade de probă și aptitudinile unui candidat la o numire definitivă în cadrul serviciului public, controlul său limitându-se la existența unei erori vădite de apreciere sau a unui abuz de putere.

(a se vedea punctele 59 și 61)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: Rozand-Lambiotte/Comisia, citată anterior, punctul 112

Curte: 17 noiembrie 1983, Tréfois/Curtea de Justiție, 290/82, Rec., p. 3751, punctul 24